

врѣзани чловѣцы си ходназ, и
паз си съ нихъ.

4 Я Петръ начала да имъ ка-
зѣва наредѣ, и говореше.

5 Язъ бехъ въ градъ Юппія,
и молахсе Богъ, и видехъ во из-
стѣпленіе видѣніе, единъ сосѣдъ
като плацаница големъ слазеше,
и отчетыри те крайца се ниспѣ-
щаше отъ неко то, и дойде до-
ри до мене.

6 Въ който като погледнахъ
разгледахъ, и видехъ четвероно-
ги те земни, и звѣрове те, и
гадове те, и птицы те небесны.

7 И чухъ гласъ който ми го-
вореше: стани, Петре, та зако-
ли, и паждь.

8 Я азъ рекохъ: никакъ, Го-
сподн: защото никога не е вѣ-
зло въ оуста та ми нещо мрж-
сно или нечисто.

9 И отговори ми гласъ вто-
ри пѣть отъ неко то, и говоре-
ше: онова цото е Богъ учистилъ
ты го не имай за мржсно.

10 И това выде до три пѣти:
и пакъ се вдигнаха сички те на
неко то.

11 И ето, тоа часъ три мѣ-
жіе дойдоха въ къща та въ ко-
то бѣхъ, пратени отъ Кесарія
при мене.

12 И рече ми Дсхо да идемъ
съ нихъ и нищо да се не съ-
мнѣсвамъ: и дойдоха заеднъ съ
мене и тіа шестина братіа, и
вѣздохме въ къща та на оногो-
ва чловѣка.

13 И Каза ни каквъ видеазъ

*

Аггела (свѣтла) въ къща та си,
който застанахъ и мѣ реказъ: пра-
ти во Юппія мѣжы, и повыкай
Симона който се нариче Петръ.

14 Който цѣ да ти рече дѣ-
мы, съ които цѣ се спасешъ ты
и сичкио твой домъ.

15 И като начнахъ азъ да имъ
говоримъ нападна Дсхъ свѣтый
на нихъ, каквото и на насъ отъ
край.

16 И смыслихъ дѣма та Гос-
подна коато говореше: Іваннъ
оубо е крѣстихъ съ вода, и вые
цѣ да се крѣстите съ дсхъ свѣ-
тый.

17 Понеже прочее Богъ имъ
даде равенъ даръ, каквото и намъ
зацото повѣроваха въ Господа
нашего Исуса Христа, кой бехъ
азъ да можемъ да забранимъ
Бога.

18 Като чухъ това мѣжнаха,
и прославлавахъ Бога, и говоре-
ха: прочее и на язычници те е
далъ Богъ покаяніе за животъ.

19 Я оніа цото се бѣха рас-
прѣснали отъ гоненіе то, което
выде при оукіеніе то Стефаново
прійдоха дори до Фінікіа и купрѣ
и Антиохія, и никомъ не пропо-
вѣдѣвахъ слово Божіе, но токмъ
на Ісдее те.

20 Но нѣкои отъ нихъ, кои-
то бѣха Купране и Куринеане,
като вѣззоха во Антиохія, гово-
рѣха на Еллине те, и благовѣст-
вѣвахъ Господа Исуса.

21 И рече рѣка та Господ-
на съ нихъ: и много множество